

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/987/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612206415
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612206415.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľa: Ing. J. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. V., A. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jiřím Martausom, advokátom so sídlom R. V., M. W. XXX/XX, proti odporkyni: Y. Y., rod. C., nar. X. XX. XXXX, bytom Spolková republika Nemecko, S. XX, X. - N., zastúpenej JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom F. K., T. XXXX/XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8C/124/2012-107 zo dňa 25. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov a vyporiadal prikázaním novovzniknutých parciel do vlastníctva navrhovateľa a odporkyne, potvrdzuje.

Ostatné výroky rozsudku, odvolaním nenapadnuté, o s t á v a j ú nedotknuté.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území A., zapísaným na liste vlastníctva č. XXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odboru katastrálneho ako KN parcela č. 35/501 a KN parcela č. 35/502. V zmysle geometrického plánu Q. M. č. 36990299-102/2011, overeného 20. 2. 2012 Ing. S. a dňa 28. 2. 2012 Správou katastra Liptovský Mikuláš pod č. 160/12 prikázal novovzniknuté parcely CKN 180/1, 295/3, 295/4 a 321/5 do výlučného vlastníctva navrhovateľa a nehnuteľnosti CKN parcela č. 178/6, 179/4, 321/4 do výlučného vlastníctva odporkyne. Konanie v časti zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k pozemku EKN č. 205 a EKN č. 206/501, zapísaných na LV č. XXX a XXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odboru katastrálneho, v kat. úz. A., zastavil. Rozhodnutie o náhrade trov štátu a náhrade trov konania si prvostupňový súd vyhradil na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie vo veci zdôvodnil prvostupňový súd s poukazom na ust. § 141 a § 142 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že návrhu na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva vyhovel, nakoľko mal preukázané, že účastníci sú podieloví spoluvlastníci, každý v podiele 1/2 a na zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva sa mimosúdne nedohodli. Pri vyporiadaní súd zistil, že nehnuteľnosti sú reálne deliteľné, prihliadal pritom na veľkosť podielov, na účelné využitie veci. Pri reálnej delbe bola zachovaná výmera pripadajúca na spoluvlastnícky podiel každého z účastníkov. Súd zohľadňoval, že ani jeden z nich nehnuteľnosti neužíva trvalým spôsobom, navrhovateľ býva v R. V., odporkyňa v Spolkovej republike Nemecko. Do úvahy bral aj skutočnosť, že na nehnuteľnosti, ktoré pripadnú do výlučného vlastníctva navrhovateľa, sa nachádza vodná skruž, z ktorej je voda privádzaná PVC potrubím do domu v užívaní odporkyňou, avšak nejedná sa o studňu, ale len o zbernú nádrž, ktorú je možné premiestniť

na pozemok, ktorý pripadol do výlučného vlastníctva odporkyňa. Navyše sa nejedná o jediný zdroj pitnej vody, pretože v obci je vybudovaná obecná studňa.

Rozhodnutie o náhrade trov štátu a náhrade trov konania si vyhradil s poukazom na ust.

§ 151 ods. 3 O.s.p..

Výrok o zastavení časti konania z dôvodu späťvzatia zdôvodnil súd s poukazom na ust.

§ 96 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie odporkyňa. Napadla výroky, ktorými súd prikázal do výlučného vlastníctva účastníkov jednotlivé nehnuteľnosti s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.. Súd podľa jej názoru na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym záverom, pretože prikázal nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva tak, že nepostupoval v súlade so zákonnými podmienkami, t.j. neprihliadal na užívanie jednotlivých nehnuteľností, ako aj vynaloženie nemalých investícií do týchto nehnuteľností. Poukazovala na to, že na parcele č. 180/1, ktorá bola prikázaná do výlučného vlastníctva navrhovateľa, má odporkyňa zabudovaný zdroj pitnej vody. Súd, hoci zvažoval zriadenie vecného bremena, ako právo prechodu v prospech odporkyne však toto nakoniec nezriadil. Samotné preloženie vodného zdroja je možné len s veľkými finančnými investíciami a obecná studňa sa nachádza v inej lokalite, než kde má odporkyňa postavený dom. Nesprávne posúdenie tejto otázky malo za následok nesprávne rozhodnutie, spočívajúce v tom, že pozemok, ktorý dlhodobo využívala odporkyňa a má na ňom vybudovaný zdroj pitnej vody pre svoj rodinný dom, bol prikázaný do výlučného vlastníctva navrhovateľa, ktorý tento neužíva a zdroj pitnej vody sa chystá zlikvidovať. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu spisu, vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v katastrálnom území A.. Účastníci boli spoluvlastníkmi, každý v 1/2, na užívaní spoločných vecí sa nevedeli dohodnúť, so zrušením a vyporiadaním spoluvlastníctva však súhlasili.

Odporkyňa v konaní pôvodne poukazovala na to, že nehnuteľnosť v minulosti získala zámenou za iný pozemok (čo sa však v konaní nepreukázalo). V priebehu konania prvostupňový súd zistil, že je možné nehnuteľnosť reálne rozdeliť, čo bolo potvrdené aj doloženým geometrickým plánom. Nehnuteľnosť trvale ani jeden z účastníkov neužíva. Navrhovateľ túto získal darovaním od svojho právneho predchodcu. Odporkyňa trvale žije v Nemecku, na predmetných nehnuteľnostiach má dom, ktorý užíva rekreačne.

Na základe takto zisteného skutkového stavu prvostupňový súd zrušil podielové spoluvlastníctvo a vykonal vyporiadanie tak, že podľa výšky podielov nehnuteľnosť na základe geometrického plánu reálne rozdelil a časť novovzniknutých parciel prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa a časť do výlučného vlastníctva odporkyne. Prvostupňový súd sa zaoberal aj tým, že na nehnuteľnostiach, ktoré pripadnú do výlučného vlastníctva navrhovateľa, sa nachádza skruž, ktorá slúži ako zberňa vody a z tejto je potrubím privádzaná voda do domu, ktorý užíva odporkyňa, nejedná sa však o studňu s podzemným zdrojom vody, ale len o betónovú skruž, ktorá slúži v podstate ako rezervoár vody, ktorá je do skruže privádzaná. Dá sa potom premiestniť a plniť účel aj na inom mieste.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti postupoval prvostupňový súd správne, keď skúmal podmienky a dôvody zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva a na základe vykonaných dôkazov dospel aj k správne právnemu záveru. Je nepochybné, že účastníci, ktorí boli podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, sa nevedeli dohodnúť na právach a povinnostiach, vyplývajúcich zo spoluvlastníckeho vzťahu, a preto bol podaný návrh na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva súdom. Pokiaľ nedôjde medzi spoluvlastníkmi k dohode o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva, súd rozhoduje rozsudkom, t.j. autoritatívne, pričom nie je viazaný konkrétnym návrhom spoluvlastníka, resp. spoluvlastníkov, ale môže rozhodnúť aj inak. Súd však musí rešpektovať zákonné podmienky, určujúce záväzné poradie spôsobu vyporiadania spoluvlastníctva. Najprirodzenejším spôsobom likvidácie spoluvlastníckych vzťahov je rozdelenie vecí medzi spoluvlastníkov podľa výšky ich podielu. V tomto smere postupoval

aj prvostupňový súd, keď zistil, čo je predmetom vyporiadania, či sú nehnuteľnosti reálne deliteľné a následne po vyhotovení geometrického plánu, ktorý vytvoril novovzniknuté parcely s výmerou čo najviac sa približujúcou podielu spoluvlastníkov, tieto prikázal do výlučného vlastníctva jednotlivých účastníkov.

Odvolací súd sa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tento poukazuje. Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vyporiadanie zrušeného spoluvlastníctva účastníkov. Vo svojom odvolaní odporkyňa poukázala na nesprávne rozhodnutie prvostupňového súdu, avšak nijakým spôsobom neuviedla, ako by teda súd mal „inak“ rozhodnúť (iným spôsobom prikázať novovzniknuté parcely do výlučného vlastníctva účastníkov) alebo iným spôsobom rozdeliť spoločnú nehnuteľnosť. Aj z tohto pohľadu potom odvolací súd nepovažoval odvolanie za dôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle § 224 ods. 4 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.